

'De Grootmeester' ook als 80-jarige nog messcherp

De Grootmeester, De Geweldenaar uit Emmen en De Grondlegger van het Piramidale Spel. Als bijnamen de bewondering voor iemand tot uitdrukking moeten brengen, dan geldt dat zeker voor Otto Drenth. De dammer uit Emmen, uitkomend in de tweede klasse voor Nieuw Amsterdam, bereikte op 22 oktober j.l. een bijzondere status in de Nederlandse sport. Drenth werd toen tachtig jaar en is daarmee waarschijnlijk de enige tachtiger die nog op landelijk niveau sport.

Van onze sportredacteur
PAUL BOSMAN

Lange tijd genoot Drenth in damkringen nog een vierde bijnaam: De Man die Tenminste Veertien Keer Kampioen van Drenthe werd. Want niemand had precies bijgehouden hoe vaak Drenth de provinciale titel binnenhaalde, alleen dat het Tenminste Veertien Keer was. Een aantal jaren geleden verschaft een duik in krantenarchieven duidelijkheid: zestien Drentse titels behaalde Drenth.

De eerste daarvan was in 1946 en de basis ervoor werd gelegd in de kapsalon van Drenth's vader in Emmercompascuum. Op tienjarige leeftijd daagde Drenth voor het eerst klanten van zijn vader uit die lid waren van Manouri, de plaatselijke damclub. En vanaf dat moment kwam de damcarrière van Drenth van de grond. Er kwam een eigen bord ("35 cent, inclusief de schijven") en de uitnodiging lid te worden van Manouri. Eind jaren dertig was Drenth het niveau van het dammen in Emmercompascuum ontgroeid en nam hij de wijk naar Emmen.

De titel grootmeester haalde Drenth, anders dan één van zijn bijnamen doet vermoeden, nooit. "Die stamt nog uit de tijd dat ik nog niet zo veel tegenstand had. Het Nederlandse dammen stelde toen ik begon,

nog niet veel voor. Zeker in Drenthe niet, daarom werd ik er zo vaak kampioen. En vijf keer noordelijk kampioen. In de loop der jaren werd de tegenstand beter, maar ze bleven me De Grootmeester noemen."

Een andere bijnaam, De Grondlegger van het Piramidale Spel, wil vooral de spelwijze van Drenth tot uitdrukking brengen: defensief en met de onderkant van de piramide zo ver mogelijk naar achteren. Op hoofdklasseniveau, waar Drenth vaak tiende speler was, moest dat voor hem de garantie zijn dat er tenminste remise werd gehaald. Eén van de keren dat Drenth zijn tactiek noodgedwongen losliet, is onder noordelijke dammers uitgegroeid tot een legendarisch verhaal.

Tumult

Tegenstander Alfons Ottink, een sterke hoofdklassespeler, dwong Drenth na amper tien zetten de piramidevorm op te geven, waarna de Emmenaar onmiddellijk remise aanbood. Ottink sloeg het aanbod hoonlachend af en ging voor de winst. Maar de partij keerde en gelokt door het groeiende tumult rond het bord, kwam de dienstdoende arbiter even later poolshoogte nemen. "U had toch remise aangeboden?" vroeg de arbiter. "Dat klopt", antwoordde Drenth. "maar dat

telt niet meer." En Drenth won.

Zeven jaar geleden gaf Drenth het dammen in de hoofdklasse op. Hij verliet het Drents Tiental (waar hij teamgenoot was van Jannes van der Wal) op verzoek van zijn echtgenote: "Ik was altijd de hele zaterdag weg als we uitwedstrijden hadden. Om acht uur 's ochtends verzamelen en dan naar bijvoorbeeld Den Haag of Den Bosch. En pas 's avonds weer terug. Ik redde dat nog wel, maar mijn vrouw vond dat niet leuk meer. Daarom speel ik nu tweede klasse, daarin hoef ik minder ver te reizen."

Onderaan

Op nationale kampioenschappen heeft Drenth nooit veel kunnen betekenen. Vijf keer nam hij deel en zijn beste prestatie was een vierde plek. "Maar meestal bungelde ik ergens onderaan. Met de kennis die ik nu van het dammen heb, had ik in het verleden wel eens kampioen kunnen worden. Want het niveau is in de loop der jaren flink gestegen."

Bij Nieuw Amsterdam is Drenth nog altijd van grote waarde. Vorig seizoen pakte hij uit elf wedstrijden achttien punten. In de lopende competitie won hij twee van zijn drie partijen, de derde eindigde in remise.

"Ik maak wel eens een blun-

Otto Drenth voelt zich achter het dambord als een vis in het water. © JAN ANNINGA

dertje, maar dat gebeurt elke dammer. Ik speel gewoon nog veel, heb goede dammers om mee heen en speel veel partijen

na. Ik ga door met dammen zo lang mijn geheugen en mijn gezondheid dat toelaten. Ik ben nog altijd scherp, tenmin-

ste wat het dammen betreft. Want mijn vrouw zegt altijd: 'Jij hebt alleen maar damschijven in je hoofd'."